

A hatósági élelmiszerellenőrző hálózat fejlesztése és bővítése

SZILÁGYI JÓZSEF, MIKLOVICZ ANDRÁS és TAKÓ ÉVA

Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium, Budapest

Érkezett: 1970. július 13.

A minőség védelme és fejlesztése fontos gazdaságpolitikai feladat. A termékek minősége közvetlenül kihat a társadalmi tevékenység szintjére, az exportképesség és a dolgozók életszínvonalának alakulására. A termelés és a fogyasztás népgazdasági szintű távlati tervezése közötti kapcsolat, és ennek megállapított normatívái megkövetelik, hogy a társadalmilag elismert szükségletek megfelelő minőségű színvonalon legyenek kielégítve. A nyereség-orientált termelésnek nem egyértelmű célja a minőségi többletköltségek biztosítása, mindaddig míg az élelmiszerek fogyasztási piacán nem jelentkezik túlkínálat az élelmiszerekből.

Az élelmiszerek – fokozottabban, mint bármely más közfogyasztási cikkek – a lakosság ellátásában alapvető fontosságúak. Az élelmiszerek mennyisége mellett azok választékának bősége és minősége, korszerű csomagolása és kultúrált forgalombahozatala az életszínvonal alapvető tényezője.

Az élelmiszerek minőségét azok beltartalmi, érzékszervi, egészségügyi és mennyiségi jellemzői együttesen – a fogyasztói igényekkel összhangban – határozzák meg.

Tekintettel arra, hogy a minőségi követelmények betartásának fontos szerepe van a lakosság egészségének és munkaképességének megőrzése szempontjából, fokozottan szükséges gondoskodni a minőség védelméről. Az élelmiszerellenőrzés feladatait az új gazdasági mechanizmus keretei között szélesíteni, eszközeit a fokozott igények kielégítése érdekében korszerűsíteni, az irányítást egységesíteni kell.

Az élelmiszertörvény végrehajtási utasításának (35/1968. Korm. sz. rendelet 4. §-a) a minőségellenőrzésre vonatkozó része a következőket tartalmazza:

„Az élelmiszerek és italok minőségét rendszeresen ellenőrizni kell. A minőségellenőrző intézetek kötelesek a rendszeres ellenőrzést elvégezni. Az élelmiszerek és italok ellenőrzésére vonatkozó részletes szabályokat az ágazat szerint illetékes miniszter állapítja meg.”

Az élelmiszertörvény kétirányú ellenőrzést ír elő. Egyik az élelmiszertermelés saját belső (ipari) ellenőrzésén alapul, és kielégíti azt a rendelkezést, miszerint „élelmiszert csak ellenőrzés után lehet forgalomba hozni”. Ennek célja a kibocsátott élelmiszerekre előírt egészségügyi és beltartalmi szempontok kielégítése szerint a gyártó felelősségvállalása.

A másik ellenőrzési forma a hatósági jellegű állami ellenőrzés, melynek szakágazatok szerinti feladata az élelmiszer-egészségügy és élelmiszer minőség (beltartalom stb.) biztosítása. Az élelmiszertermelés műszaki-technológiai fejlődése és mennyiségi növekedése megköveteli a hatósági ellenőrzés elvi és gyakorlati módszereinek folyamatos fejlesztését.

A minőségvédelem egyik lényeges eszközének a minőségellenőrzés szervezetét kell tekinteni. Ennek állandó és folyamatos fejlesztése mellett gondoskodni kell a vizsgálati és ellenőrzési módszerek korszerűsítéséről.

A) A hatósági ellenőrzés fejlesztésének indítékai

Az élelmiszertermelés, forgalmazás és fogyasztás különlegesen fontos szempontjai miatt az állami beavatkozás lehetőségének megteremtése céljából került kialakításra az élelmiszerek hatósági ellenőrző szervezete és rendszere.

A gazdasági mechanizmus új rendszerének kiteljesedése során előtérbe kerül a vállalati önállóság fokozása, a piac szabályozó szerepének és a gazdasági ösztönzés lehetőségének növelése. Ezek összességükben kielégítő befolyást gyakorolnak a gazdálkodás hatékonyságára, ugyanakkor magukban hordozzák a veszélyt, hogy a vállalati eredmények növelését a minőségi követelmények elhanyagolásával kívánják érvényesíteni.

a) *A lakosság érdekeinek és egészségének védelme* a hatósági ellenőrzés fejlesztésének egyik alapvető indítéka. A fogyasztók érdekvédelme megfelelő szakértő intézet működtetése nélkül nem lehetséges. Az érdekvédelmet azok az ellenőrzések szolgálják, amelyek célja annak vizsgálata, hogy az alapvető élelmiszerek minősége (beltartalma) az árákkal összhangban alakuljon ki, illetve hogy az előállítók és forgalmazók minőségirontás révén jogtalan haszonhoz ne jussanak.

b) Az állam irányító, szabályozó és beavatkozó szerepe az élelmiszerek minőségi szintjében, a hatósági ellenőrző szervezeteken keresztül érvényesül az élelmiszergazdaság teljes vertikumában. A gazdasági irányítási rendszerben bekövetkezett változások az előállított termékek minőségére is hatást gyakorolnak. A minőség és annak ellenőrzése egymással összefüggő kategória, tehát a társadalmi fejlődés során előtérbe került minőségi termelés, az előállított termékek minőségének javítási tendenciája (piacorientált termelés iránya) az ellenőrzés hatékonyságának szükségszerű növekedéséhez vezetett. A jelenlegi ellenőrzési szint emelésével, illetve az ellenőrzési metodika fejlesztésével nemcsak a meglévő hiányosságokat kell megszüntetni, hanem a fejlődés ütemével szinkronban kell az ellenőrzési hálózatnak funkcionálnia.

c) Indítéka a hatósági ellenőrzés fejlesztésének az is, hogy az *élelmiszeripari termékek üzemszerű előállítása több szektorban történik*. Nemcsak az állami élelmiszeripari vállalatok foglalkoznak élelmiszer termeléssel, hanem számos – más szektorban működő – gazdasági egység is, pl. mezőgazdasági nagyüzemek, általános fogyasztási és értékesítő szövetkezetek, kisiparosok. Az állami élelmiszeriparban a belső minőségellenőrzés rendszere kiépült, és fejlesztésével állandóan foglalkoznak, a többi termelő szektorban azonban ennek feltételei és a termelés minőségének műszaki-technológiai alapjai még nincsenek a megfelelő színvonalon. Mindez a hatósági minőségellenőrzés erősítését kívánja meg.

A társadalmi munkamegosztás fokozásával nő a távolság a termelőtől a fogyasztóig, az élelmiszergazdaságban a nagyüzemi módszerek egyre nagyobb, speciális követelményeket támasztanak a minőségellenőrzéssel szemben.

Az intézetek integrált ellenőrző tevékenységet folytatnak, a mezőgazdasági nyers élelmiszer megjelenésétől a fogyasztóig, a teljes élelmezési folyamat minőségi összefüggéseit nyomon követik.

d) Az *élelmiszeripari termelés és fogyasztás volumenének növekedése* is a fejlesztés indítékai közé tartozik. Az élelmiszerek és élvezeti cikkek egy főre jutó fogyasztása évente átlagosan 4–4,5%-kal növekszik. Ezen belül különösen erősen nő az élvezeti cikkek, továbbá a félkész, kész és előrecsomagolt élelmiszerek fogyasztása. Mindez a lakosság erre fordított kiadásainak növekedésével is együttjár, tehát fokozni kell a hatósági ellenőrzést annak érdekében, hogy a viszonylag magas értékű cikkek fogyasztásának növekedése megfelelő áron, megfelelő minőségi színvonal mellett történjen.

Átalakul a következő időszakban az élelmiszerek és élvezeti cikkek értékesítési formája is. A saját termelésből való fogyasztás aránya erősen csökken,

közel háromszorosára nő az élelmiszerek és élvezeti cikkek kiskereskedelmi forgalma, a vendéglátóipar forgalma is a mostaninak többszörösére nő. A forgalom szférájának ilyen bővülése mellett nagymértékben nő az a hatókör, amelyben a hatósági minőségellenőrzés ellátja feladatát.

e) Az élelmiszergazdaság fejlesztése a minőségi igények növelése mellett jön létre. Az igények kielégítése, mind a belföldi fogyasztás, mind az export tekintetében gyors fejlesztési ütemet követelnek meg. A *minőséggel szemben támasztott igények növekedése* az ellenőrzési módszerek tökéletesítését, gyakoriságuk növelését, a módszerek érzékenységeinek növelését kívánják meg.

f) A hatósági ellenőrzés koordinált fejlesztését követelik meg azok a változások, amelyek a technológiai fejlődés, a csomagolási fejlesztés, kemikáliák fokozott alkalmazása terén jelentkeznek. A növényvédőszeres, színező- és adalékanyagok alkalmazása, az élet- és egészségvédelem érdekében megkívánják a magasabb színvonalú, és az új ellenőrzési szempontok kielégítését is célzó hatékonyabb ellenőrzést.

A hatósági ellenőrző hálózat fejlesztésének indítékai egyben meghatározzák a fejlesztés ütemét és irányát. A hatósági minőségellenőrző szervezetnek az élelmiszergazdaság minőséggel kapcsolatos tevékenységét kell irányítania úgy, hogy információs rendszere a megfelelő döntési szintekre juttassa a minőséggel kapcsolatos észrevételeket.

Az élelmiszerek egészségügyi (humán és állategészségügyi) ellenőrzésének megerősítése az új gazdasági mechanizmus bevezetésének idejére, illetve ezt követően megtörtént.

A szorosabb értelemben vett minőség (beltartalom) ellenőrzés fejlesztésére a MÉM 1969. év végén készített előterjesztést a Kormány részére, tekintettel arra, hogy a hatósági minőségellenőrzés területén mutatkozó feladatnövekedést addig nem követte átfogó rendezés.

– Az intézetek feladatkörét és jogállását korszerűtlen jogszabály állapította meg;

– tanácson belüli helyzetük rendezetlen volt;

– átfogó központi irányításuk, szervezeti feltételeik nem voltak biztosítva;

– ellenőrzési területük nem azonos annak a megyének területével, amelyhez szervezettel tartoznak.

A kormány állást foglalt a fenti kérdésekben és a MÉM, illetve a Minisztertanács Tanácsi Szervek Hivatalának feladatává tette az intézeti hálózat fejlesztését.

A határozattal összhangban dolgoztuk ki javaslatunkat a meglévő intézetek fejlesztésére, korszerűsítésére és a hálózat bővítésére.

B) A hatósági ellenőrzési hálózat jelenlegi helyzete és fejlesztésére vonatkozó javaslat

A hatósági – területi – ellenőrzés megszervezése tanácsi feladat az Egészségügyi és MÉM tárca irányelveinek megfelelően. A tanácsok, mint választott testületek irányítása alatt és a MÉM szakfelügyelete mellett működnek az Élelmiszerellenőrző és Vegyvizsgáló Intézetek.

A korábbi években a hatósági ellenőrzés szervezetei decentralizálva fejlődtek, ebből eredően a jelenleg meglévő – 10 megyei és a fővárosi – minőségellenőrző intézetek műszaki színvonalukban igen különböző fokon vannak.

– A meglévő *intézetek többségének elhelyezése* (épület) nem elégíti ki a korszerű követelményeket.

– A meglevő intézetek *műszaki-anyagi ellátottsága*, műszerezettsége nem kielégítő.

– A hatósági minőségellenőrző intézetek hálózatfejlesztésének megvalósulási szintjét döntően befolyásolja az intézetek *szervezeti felépítése és személyi állománya*, valamint az *ellenőrzés módszereinek* megfelelő korszerűsítése. Az elmúlt időszakban az intézetek belső struktúráját nem egységes alapelvek szerint alakították ki.

Az intézetek jelenlegi *belső tagoltsága* és az ellenőrzési feladat összhangja nem biztosított. Az együttműködés a tanácsi szervekkel, az ellenőrzött iparágakkal, illetve egységekkel nem kielégítő, de a minőségellenőrző intézetek egymás közötti munkakapcsolata is rendezést igényel.

A minőségellenőrző intézetek szervezeteinek *vertikális és horizontális kapcsolati formáit* a hatósági minőségellenőrzés feladatnövekedésének szempontjai alapján szükséges kialakítani.

A vertikális kapcsolati formát lényegében a jogszabályok rendezik. A MÉM szakmai és a tanácsok közvetlen irányítása mellett kell az intézeteknek a népgazdasági érdekeket szolgáló ellenőrzést megvalósítani.

A megnövekedett feladatok munkájának koordinálására alakult az Élelmiszerellenőrző és Vegyvizsgáló Intézetek Központi Irodája. Az Iroda feladata szakmai területen, a gazdálkodás területén és a műszaki-anyagi ellátás területén középírányítási szervként összefogni a hatósági minőségellenőrzés szervezetét, a MÉM Minőségfelügyeleti és Szabványügyi Osztálya közvetlen irányítása mellett.

A horizontális felépítés korszerűsítésénél a feladatok közvetlen ellátását biztosító szervezeteket egységes alapelvek szerint kell kialakítani. A feladatokat és a meglevő hiányosságokat ismerve a (belső) szervezeti tagoltság az intézetek nagyságától függően olyan csoport, vagy osztálytagozódást igényel, amely kellően specifikált összhangban van az élelmiszeripari termelési struktúrával és intézeten belül összehangolható ellenőrzési tevékenységet jelent. Ezeknek a feladatoknak elvégzéséhez az alábbi tagozódás látszik célszerűnek:

- tartósító ipari osztály,
- hús-, baromfi-, tej-, növényolajipari osztály,
- sütő-, malom-, édes- és cukoripari osztály,
- élvezeti cikkek, erjedézipari osztály,
- radiológiai, toxikológiai, mikrobiológiai osztály,
- gazdasági osztály.

A minőségellenőrzés minden területe jól képzett műszaki szakembereket igényel, olyan emberi tulajdonságokkal, amelyek az alkalmasságot egyértelműen garantálják. Ezek: integrálóképesség, műszaki korrektség, megfelelő fellépés stb.

A kellő színvonalú és hatékonyságú munka ellátásához megfelelő bérezési rendszer kialakítása és alkalmazása szükséges. Mindezt a mérnök, technikus, laboráns és kisegítő állományú dolgozók helyes arányainak kialakításával együtt kell szorgalmazni.

– A hatósági *minőségellenőrzés módszereinek* a fejlesztése az alábbi részekre osztható:

- mintavételi módszerek fejlesztése,
- vizsgálati módszerek fejlesztése,
- értékelési módszerek fejlesztése.

Lényegében a hatósági ellenőrzés hatékonysága információs rendszerének az érzékenységétől függ. A hálózatfejlesztés minden részfeladata azzal az igény-nel került meghatározva, hogy a MÉM ágazati felelősségéből eredő kötelezett-sége teljesítve legyen az élelmiszerek minőségének alakulásában.

Az élelmiszeripari termékek minősítésének az egész világon alapvető problé-mája a megfelelő *mintavétel* kialakítása. A reprezentatív minta megnyugtató biztosítása különösen a hatósági ellenőrzésnél fontos.

A jelenlegi mintavételi rendszer nem alkalmas a gyártásközi, hatósági és kereskedelmi mintavétel megfelelő módozatainak kialakítására. A következő időszakban a mintavételi eljárások matematikai-statisztikai alapot reprezentáló módszereinek kialakítására van szükség az alábbi területeken:

- gyártásközi mintavétel,
- késztermék mintavétel,
- kereskedelmi mintavétel,
- nemzetközi kereskedelmi mintavétel.

Elő kell irányozni a minőségvédelem és minőségfejlesztés érdekében a kor-szerű, elsősorban műszeres *vizsgálati módszereket*, azok kidolgozását és elterjesz-tését.

Ki kell dolgozni és elterjeszteni a gázkromatográfiás, tömegspektrográfiás és mágneses rezonancia mérésén alapuló eljárásokat. Meg kell kezdeni a termé-kek aromakomponenseinek mennyiségi és minőségi mérésének megoldását célzó kutatásokat. Fejlesztteni kell az érzékszervi vizsgálatok objektívebbé tételére szolgáló eljárásokat.

- A hatósági minőségellenőrző szervezet jelenleg évente 70 - 80 000 élelmi-szert vizsgál. (Ez kb. 350 - 400 000 vizsgálati adatot jelent.) A minősítések alapja a szabványokban előírt követelmények, a kötelező előírások és esetenként speciális szempontok, melyeket a tanácsok illetékes szervei, illetőleg az ágazati vezetési igények.

A hatósági ellenőrzések eredményei alapján a nem megfelelő minták után, az előállítóval szemben szabálysértési eljárásokat kezdeményeztek, illetőleg fél-éves, éves összesítés alapján a vizsgálati adatokat úgy értékelték, hogy az összes vizsgált mintaszámra vonatkoztatva százalékosan meghatározták a nem meg-felelő minták arányát. Ez az értékelési mód a korábbi szervezeti formának meg-felelt, azonban a központosítás lehetővé teszi, hogy az információk megbízható-ságát növeljük.

A korábban spontán kialakult vizsgálati számokat a hatósági intézetek területére jellemző vizsgálati terv készítésével tervszerűsítjük, hogy az ellen-őrzés reprezentálja az élelmiszerek minőségének bármilyen irányú változását.

Elsődleges feladat az egy főre jutó élelmiszerfogyasztás értékének, a népes-ség számának, továbbá a nagyobb városok és az ipari tevékenység nagysága és specifikációja alapján meghatározni a vizsgálandó élelmiszerek vizsgálati gyakoriságát, kiegészítve azzal az igénnyel, hogy az így megjelölt élelmiszerek vizsgálati száma alkalmas legyen országos szintű összehasonlításra. Ehhez szükséges az eddigi vizsgálatok számát (az új intézetek belépésével fokozatosan) 100 - 120 000-re emelni, és a vizsgálati adatokat a kifogásolási arányszámon kívül statisztikai módszerekkel értékelni. Így megvalósítható a hatósági ellen-őrzés minőséget befolyásoló tevékenységének növelése, mert lehetőség van arra, hogy a megfelelő információkat a megfelelő döntési szintekre juttassuk, és így a döntés előkészítés megbízható adatokon alapul.

A vizsgálandó mintaszám kialakításánál - egyéb országok tapasztalatait is felhasználva - 1000 lakosra mintegy 10 termékminta vizsgálata látszik szük-ségesnek. (10 minta ~ 50 vizsgálati adattal.) Ez a jelen fejlesztési koncepció szerint a következő 2 - 3 éven belül elérhetőnek látszik.

C) Új ellenőrzési feladat ellátása

A hatósági élelmiszerellenőrzés területén az idevonatkozó 1/1970. Korm. sz. rendeletben foglaltak alapján gondoskodni kell az élelmiszerek sugár- és vegyi szennyezettségének vizsgálatáról is.

A felmérő és ellenőrző munkát a területen a megyei élelmiszerellenőrző és vegyvizsgáló intézetek látják el. (Az intézetek szervezetének fejlesztésénél ezt a szempontot már figyelembe vettük.)

Jelenleg az élelmiszerek radioaktív szennyezettség mérésével, adatszolgáltatásával és értékesítésével kapcsolatos központi feladatok ellátása nincs megnyugtatóan megoldva, ezért szükség van a sugárfigyelő és ellenőrző hálózat irányító laboratóriumának létrehozására. Az Élelmiszerellenőrző és Vegyvizsgáló Intézetek Központi Laboratóriuma végezné a területileg szétszórót minőségvizsgáló intézetek munkájának koordinálását, a szennyezettség vizsgálatával kapcsolatos egységes ellenőrzési metodika kialakítását, az országos céllenőrzés szervezését és irányítását, valamint a beérkező vizsgálati adatok központi elemzését.

A laboratórium fenti feladatai mellett elvégezné azokat a döntő vizsgálatokat, amelyek az élelmiszerek minőségével kapcsolatban merülnek fel. Ilyen központi laboratórium működtetésével kapcsolatos igény mind az ipar, mind a kereskedelem, de különösen a bíróság részéről jogosan eddig is felmerült.

A hatósági minőségellenőrző laboratóriumok központját alkalmassá lehet tenni arra, hogy magas szintű minőségtanúsítási feladatokat lásson el. Ez a laboratórium lehet a legkorszerűbb vizsgálati módszerek kidolgozásának és elterjesztésének kezdeményezője is.

D) Új minőségellenőrző intézetek létesítése

A kormány intézkedett, hogy az „Élelmiszerellenőrzés országos jelentőségű feladatait figyelembe véve 1975-ig meg kell oldani a megyei minőségvizsgáló intézeti hálózat bővítését úgy, hogy minden megye rendelkezék minőségellenőrző intézettel”.

Jelenleg a 19 megye és a főváros területét érintő ellenőrzést 11 intézet látja el úgy, hogy az ellenőrzések súlypontja a megye székhelye és környéke.*

A nagyjelentőségű ipari megyék (pl. Nógrád, Komárom) vagy a különleges ellátást és ellenőrzést igénylő balatonpart ellenőrzése a jelenlegi körülmények között nem biztosított, ezért kívánatos a hálózat mielőbbi bővítése.

A kormányrendelet megvalósításához 1975-ig 9 új élelmiszerellenőrző intézet létesítését irányoztuk elő. Az új intézetek létesítésének ütemezésénél figyelembe vettük a népsűrűséget, a fogyasztott élelmiszerek értékét, a termelés volumenét, az élelmiszeripari telepek számát, a feldolgozási technológiák bonyolultságát és a terület nagyságát.

Az új intézetek létesítésének egy variánsa lehet, hogy a tanácsi szervezet elképzelt korszerűsítésének és az ország területi-közigazgatási beosztása fejlesztésének megfelelően nagyobb területi-gazdasági egységeknek megfelelően kerüljenek megépítésre a hatósági ellenőrző intézetek.

Összefoglalva; a lakosság egészségének és munkaképességének megóvása érdekében a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztériumnak ágazati felelőssége folytán megfelelő mennyiségben és minőségben előállított élelmiszerekről kell gondoskodnia. E gazdaságpolitikai feladat végrehajtása során alapvető

* A közelmúltban e szám már 12-re növekedett, a zalaegerszegi intézet megindulásával (szerk.)

célkitűzés a termelés minőségi színvonalánakkövetkezetes emelése és a fogyasztók érdekvédelme. Ezen szempontok figyelembevételével alakítottuk ki a hatósági ellenőrzés fejlesztésére vonatkozó javaslatunkat.

KSH adatok a hálózatfejlesztés ütemezésének tervezéséhez

Megye	Élelmiszerell. és Vegyv. Int.	Terület km ²	Népesség száma 1000 fő*	Népsűrűség 1 km ² **	Ipartelepek**	Élelmiszeriparban foglalk. sz.**	Élelm. forg. Ft/1 fő*
Pest (Bp.)	1	6 393 (525)	870 (1990)	138 (3822)	575	46 281	4.210 (8 974)
Borsod-Abaúj	1	7 247	780	107	182	9 085	4 838
Győr-Sopron	1	4 012	400	100	148	6 781	5 398
Csongrád	1	4 262	440	104	119	7 629	4 871
Komárom	—	2 250	300	136	80	2 598	5 919
Veszprém	—	5 187	420	81	118	3 580	5 517
Szolnok	—	5 571	440	79	157	5 246	4 357
Baranya	1	4 533	420	92	100	4 934	5 130
Bács-Kiskun	1	8 362	560	67	163	10 740	3 923
Fejér	1	4 373	390	91	89	3 699	4 862
Békés	1	5 669	440	77	122	8 186	4 088
Szabolcs	—	5 936	540	91	117	6 501	3 520
Vas	1	3 340	280	83	93	3 945	4 692
Heves	—	3 638	340	94	81	7 552	4 725
Hajdú-Bihar	1	6 211	510	83	98	5 431	4 226
Nógrád	—	2 544	240	93	72	1 292	4 979
Zala	—	3 284	260	79	106	2 858	3 779
Tolna	—	3 609	260	71	112	3 503	3 863
Somogy	1	6 083	360	59	94	5 549	4 870

* 1968. január 1-i adat.

** 1966. január 1-i adat.

Az élelmiszerek ellenőrzésének társadalmi igénye az ellenőrzési hálózat fejlesztésének irányát egyértelműen meghatározza és a fejlesztés ütemét a társadalmi fejlődés ütemével összhangban kell meghatározni.

A hálózatfejlesztési koncepcióban meghatároztuk az ellenőrzés fejlesztésének indítékait, feltárva azokat a hiányosságokat, amelyek a jelenlegi ellenőrzési hálózat működését akadályozták.

Az ellenőrzési hálózat fejlesztésének javaslatát az alábbiak szerint részleteztük:

- a meglévő intézetek jelenlegi helyzete és fejlesztése;
- új ellenőrzési szempontok kialakítása;
- új intézetek létrehozásának ütemezése.

A fejlesztési javaslatban foglaltak megvalósítása esetén a hatósági ellenőrző intézetek képesek lesznek az állami beavatkozás hatékony megvalósításának megalapozására, az élelmiszerek minőségvédelme érdekében.

Az intézeti hálózat kialakításával megvalósítható a tanácsok területi irányító szerepének növekedése mellett a MÉM szakmai irányításának fokozása, és így az ellenőrző szervezet nemzetközi színvonalú, hatékony, gyors és megbízható információk szolgáltatásának fontos eszköze lesz.

РАЗВИТИЕ И РАСШИРЕНИЕ СЕТИ ВЕДОМСТВЕННОГО КОНТРОЛЯ ПРОДУКТОВ ПИТАНИЯ

Й. Силади, А. Микловиц и Е. Тако

Авторы занимаются вопросами укрепления и модернизации ведомственного контроля продуктов питания. Ознакомляют причины обосновывающих расширению и внедрению более строгих мер контроля.

На основании анализа настоящего положения контрольной сети вносят предложение на их модернизацию и на расширение сети контроля.

Кроме определения технических, материальных и кадровых условий развития, авторы занимаются и методическими проблемами повышения эффективности и уровня ведомственного контроля качества пищевых продуктов.

ENTWICKLUNG UND ERWEITERUNG DER BEHÖRDLICHEN LEBENSMITTELKONTROLLE

J. Szilágyi, A. Miklovicz und É. Takó

Die Verfasser behandeln die Frage der Verstärkung und Modernisierung der behördlichen Lebensmittelkontrolle. Sie legen die Beweggründe dar, welche die Erweiterung und Verschärfung der Kontrolltätigkeit motivieren.

Aufgrund der Analyse der gegenwärtigen Lage auf dem Gebiete der Überwachung machen sie Vorschläge zur Modernisierung, bzw. Erweiterung des Kontrollnetzes.

Neben Festlegung der technischen-materiellen-personellen Bedingungen der Entwicklung befassen sie sich auch mit — die Wirksamkeit und das Niveau der behördlichen Lebensmittelkontrolle steigenden — methodischen Problemen.

THE DEVELOPMENT AND EXTENSION OF THE OFFICIAL FOOD QUALITY CONTROL SYSTEM

J. Szilágyi, A. Miklovicz and É. Takó

The authors deal with the problems of enhancing and updating the official food quality control. The motivation of extending and strictening the control is given. The analysis of the present situation of the control system permits suggestions as to its updating and extension.

Apart from the technical, financial and personal conditions of development methodological problems increasing the efficiency and level of the official food quality control are dealt with.

LE DÉVELOPPEMENT ET L'EXTENSION DU RÉSEAU ADMINISTRATIF DU CONTRÔLE DES DENRÉES

J. Szilágyi, A. Miklovicz, et É. Takó

Les auteurs s'occupent du problème de l'extension et de la modernisation du contrôle administratif des denrées. Ils présentent les motifs qui nécessitent l'extension et des mesures plus strictes du contrôle.

L'analyse de la situation présente du réseau de contrôle les induit à faire des propositions quant à la modernisation et l'extension du réseau.

A part de déterminer les conditions techniques, financières et personnelles du développement ils s'occupent de problèmes méthodologiques afin d'augmenter l'efficacité et le niveau du contrôle administratif des denrées.